

Formanden:

Inden vi går videre i ordførerrækken, skal jeg sige til Tingets medlemmer, at jeg i min egen planlægning har satset på, at andenbehandlingen kunne være afsluttet inden middagspausen. Hvis det mod forventning ikke bliver tilfældet, skal jeg erindre Tingets medlemmer om, at så vil der blive afstemninger igen cirka mellem kl. 17.00 og 18.00.

Så er det hr. John Vinther som ordfører.

John Vinther (KF):

Allerede under førstebehandlingen rejste jeg på vegne af Det Konservative Folkeparti tvivl om, hvorvidt der overhovedet var tale om stramninger i det her forslag. Jeg synes ikke, at den udvalgsbehandling, der er sket, og de meldinger, der er kommet efterfølgende, har givet anledning til at ændre den opfattelse.

I hvert fald er det bemærkelsesværdigt, at hverken indenrigsministeren eller andre har kunnet give noget som helst bud på, hvor mange kriminelle asylsøgere der ville blive omfattet af det her forslag. Det burde jo ellers være et rimeligt krav, at man fik en eller anden analyse af, hvor mange der ville blive omfattet. Det har man ikke været i stand til at give, og det bestyrker sådan set kun opfattelsen af, at det her er ren kosmetik. Der er ikke meget reelt indhold i det.

Ud over det manglende indhold er der særlig to punkter, der gør, at Det Konservative Folkeparti anker imod forslaget. Det er først og fremmest, og det er det primære, spørgsmålet om Sandholmlejren. Vi synes, det er forstemmende, at regeringen på denne her måde forsøger at snige en omgælse af det lokale demokrati igennem. Det ønsker vi ganske enkelt ikke at medvirke til, og vi ønsker ikke at give en blåstempling af det redskab, som regeringen i givet fald vil kunne bruge over for andre modvillige kommuner. Det er vores primære anke.

Vi undrer os også over, at man i lovforslaget opererer med en 500-kroners-grænse, en såkaldt bagatelgrænse. Vi synes ærlig talt ikke, at det er en bagatel, hvis en kriminel asylsøger stjæler en transistorradio til 499 kr.

Jeg tror ikke, at de butiksdrivende opfatter det som en bagatel, og det tror jeg ærlig talt ikke, at den danske befolkning sådan i al almindelighed opfatter som en bagatel. Det er også vanskeligt at se, hvorfor der skal være den forskel på, om en asylsøger stjæler for 499 kr. eller for 501 kr. Derfor ønsker vi den bagatelgrænse fjernet.

Behandlingen her i salen i dag er sådan set blot et helt naturligt videre forløb af det helt bemærkelsesværdige forløb, denne sag har haft. På trods af at det gennem meget, meget lang tid må have stået regeringen ganske klart, at den havde et problem med sit parlamentariske grundlag, så har regeringen ikke ønsket at indkalde til forhandlinger.

Det er ellers det naturlige og den måde, vi almindeligvis arbejder på her i Tinget. Hvis en minister fremsætter et forslag, og ministeren har en realistisk forventning om, at det vil ministeren gerne have igennem, ja, så indkalder man naturligvis de partier, man forventer vil kunne stemme for lovforslaget efter en forhandling, hvor man naturligvis må bøje synspunkterne imod hinanden.

En sådan forhandling har ikke fundet sted. Indenrigsministeren har på intet tidspunkt indkaldt til forhandlinger. Jeg er altså nødt til at slå fast, og her er jeg ganske enig med fru Birthe Rønn Hornbech, at det altså ikke er oppositionens opgave at komme krybende til regeringen og sige: Kære venner, I har et problem med jeres parlamentariske grundlag, det vil vi godt hjælpe jer med.

Nej, det er altså den omvendte verden. Det må nu engang være sådan, at det er regeringen, der kommer til oppositionen og siger: Vi vil gerne forhandle, for vi har noget, vi gerne vil have igennem.

Nu er det jo ikke helt til at forudse, hvad det videre forløb bliver. Vi savner stadig en endelig melding fra SF på, hvor de står henne med hensyn til de her ændringsforslag. Men hvis mediernes beskrivelse af det politiske billede er korrekt, og det er der ikke endnu kommet noget, der gør, at man ikke skulle tro, så søger regeringen altså at få sit lovforslag igennem i uændret form sammen med den yderste venstrefløj og en håndfuld løsgængere på den yderste højrefløj. Det er et interessant politisk billede, der tegner sig, og det skal blive spændende at se, hvordan dét går.

Og så kan jeg ikke lade være med at slutte af med sige: Jeg synes stadig, at den socialdemokratiske ordfører skylder Folketinget og skylder befolkningen en ren og klar melding om, hvad det er, man vil i det videre forløb. Vil man forhandlinger? Eller vil man ikke forhandlinger? Og vil man forhandlinger, så er det altså regeringens opgave at indkalde til sådanne.